

РЕШЕНИЕ

№ 7102

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8486** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Б. Ф., гражданин на А., срещу Решение № 501/17.07.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на административния орган, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на закрила на чужденеца. Изложени са доводи за наличие на реална заплаха за живота и здравето на жалбоподателя в държавата му на произход, която идва от талибаните, срещу които държавната власт не желае и не може да противодейства. Посочва, че решаващият орган се е позовал на неактуална справка за ситуацията в А.. Жалбоподателят моли съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с назначения служебен адв. К. и поддържат жалбата. Подробни съображения излага в представени писмени бележки.

Ответната страна – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание по делото юрк. С., оспорва жалбата. Посочва наличие на противоречия между заявените обстоятелства по първата подадена молба за закрила от жалбоподателя и по последващата молба,

производството по която е приключило с процесото решение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 66 от 23.01.2007 г. на РПЦ – [населено място], Б. Ф., гражданин на А., е поискал закрила в Р. Б.. С решение № 92 от 07.03.2007 г. на председателя на ДАБ, производството по предоставяне на статут на чужденеца е спряно, тъй като чужденецът самоволно е напуснал регистрационно-приемателния център от 09.02.2007 г. и е на неизвестен адрес. С решение № 310 от 26.06.2007 г. на председателя на ДАБ е прекратено производството за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. Ф..

По искане от 22.12.2011 г. от В. за обратно приемане е издадено решение № 3048 от 16.01.2012 г. на решаващ орган при ДАБ, с което Б. Ф. е приет на територията на Р. Б.. С молба вх. № 20 от 08.02.2012 г. на РПЦ – [населено място], Б. Ф. отново е поискал закрила в Р. Б.. На същата дата чужденецът е регистриран с имената Б. Ф., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., пащун по народност, семейно положение: неженен, мюсюлманин - сунит, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

На 08.02.2012 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания на език пащу за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Връчена му е покана за интервю, което също е проведено на 08.02.2012 г.

С решение № 3139/28.02.2012 г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на Б. Ф. на 13.03.2012 г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б..

На 21.03.2012 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от език пащу, е провел интервю с чужденеца, който заявил, че не е бил арестуван или осъждан в държавата си на произход или в друга държава. Напуснал е А., тъй като баща му бил член на партия Х. Ислями и когато през 2001 г. се е сменила властта, той се е отказал от членството си в тази партия. По тази причина през 2003 г. талибаните са убили брат му Е.. От края на 2003 г. до средата на 2006 г. той се е укривал в различни провинции, защото талибаните търсили и него, за да го убият. Поради тази причина в края на 2006 г. избягал от А. и отишъл в И..

С докладна записка от 27.03.2012 г. директорът на РПЦБ – [населено място] е уведомен, че въз основа на молба вх. № 20/08.02.2012 г. на Б. Ф. е образувано ускорено производство по предоставяне на статут. Поради изтичане на тридневния сок за вземане на решение и по силата на закона производството е преминало по общия ред.

Интервю с оспорващия е проведено и на 06.04.2012 г. от интервюиращ орган при ДАБ, в рамките на което той подробно разказал за причините да напусне А.. Заявил е, че е напуснал А., тъй като се е страхувал за живота си. Повторил е разказа си за членството на баща му в партия Х. Ислями и отказа му от членството в тази партия през 2001 г. Талибаните са заплашили баща му, че ще отвлекат брат му Е.. Тъй като баща им не се съгласил да работи за тях, през 2003 г. брат му бил отвлечен и убит. След година и половина бил отвлечен и баща му, като и до сега не знае какво се е случило с него. След това с помощта на вуйчо си близо три години се е укривал на различни места в страната, защото се е страхувал талибаните да не убият и него. Накрая вуйчо му събрал пари и с негова помощ избягал от А.. От властите в Р. Б.

чужденецът е заявил, че иска закрила.

Изготвено е становище рег. № 20033/11.04.2012 г. от интервюиращия орган, в което е направено предложение да бъде отказано предоставянето на чужденеца на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Видно от представената по делото справка вх. № 148/09.01.2012 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ, относно ситуацията в държавата на произход на чужденеца, състоянието на сигурността в А. остава усложнено. Въпреки проведените през последните месеци множество военни операции от І. и АНСС, не е постигнат прелом в намаляването на активността на талибаните, и особено на мрежата Х., действаща в източната част на страната. Актенти се извършват постоянно, като са насочени както към високопоставени представители на властта, така и към чуждестранното присъствие.

С оспореното в настоящото производство решение № 501/17.07.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за представяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че Б. Ф. не е бил принуден да напусне А. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Прието е, че не са налице и основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя.

В съдебно заседание от ответника е представена справка вх. № 01-5630/23.10.2012 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ относно актуалната обстановка в А. и състоянието на сигурността в провинция Б.. Съгласно представената справка, по информация на АФП, цитирана от агенция „Ф.”, броят на убитите цивилни граждани в А. се е понижил с 15% по време на първата половина на 2012 г., сравнено със същия период от миналата година. Докато според информация, публикувана на 14.08.2012 г. на официалния сайт на Мисията за подпомагане на ООН в А., състоянието на сигурността в област Б. се влошава.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Председателят на ДАБ е обосновал извода си за липса на материалноправните предпоставки на чл. 8 от ЗУБ по отношение на жалбоподателя, без да анализира изобщо неговата бежанска история.

Видно от изложените по време на интервютата обстоятелства, спрямо членове на семейството на чужденеца са били предприети действия от талибаните от Х.-е-И.-Г. (на Г. Х.), които представляват групировка, която държавата не е в състояние да контролира, съгласно представените справки с информация за страната на произход. Неправилно решаващият орган е посочил, че молителят за закрила не сочи конкретни посегателства срещу него. Напротив, в бежанската си история Б. Ф. сочи, че баща му е бил заплашван от талибаните, след което е бил отвлечен и убит брат му, а по-късно е отвлечен и баща му, за който също предполага че е бил убит. Самият Б. Ф. се е укривал от страх да не бъде убит от талибаните, след което е напуснал А.. Не са налице твърденията от процесуалния представител на ответника противоречия в бежанската история на чужденеца при проведеното интервю при първото образувано производство, тъй като и при това интервю е заявил, че баща му е работил за Г. Х. и е бил арестуван и изчезнал. Следователно в хода на административното производство чужденецът е заявил основателен страх от преследване. Не е налице и преклудиране на заявените в първото производство обстоятелства, тъй като производството е било прекратено и не е извършвана преценка по същество относно наличието или липсата на основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут на жалбоподателя.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса и на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Б. Ф. се позовава и на задължителното тълкуване на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 Е. срещу Държавния секретар по правосъдието на Х., на разширен състав на Съда на Европейските Общности. В него се казва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Но също така в това решение е конкретизирано, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Това условие не е налице в настоящия случай, тъй като няма данни за насилието в А. да е достигнало към момента такава изключителна степен. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен

кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно – колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

От информацията в справка вх. № 148/09.01.2012 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд“ на ДАБ е видно, че обстановката по сигурността в А. остава усложнена. Въпреки проведените през последните месеци множество военни операции от I. и АНСС, не е постигнат прелом в намаляването на активността на талибаните и особено на мрежата Х., действаща в източната част на страната. Атаките се извършват постоянно, насочени както към високопоставени представители на властта, така и към чуждестранното присъствие. Цялостната оценка на ситуацията в А. въз основа на общоприетите критерии и дефиниции не позволява тя да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. В момента отсъстват основания към които и да било район или провинция на страната да се приложи квалификация за наличие на "безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт".

В чл. 75, ал. 2, изр. първо от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут от страна на председателя на ДАБ се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. В конкретния случай това изискване не е изпълнено, тъй като административният орган не е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, в частност относно предоставяне на хуманитарен статут. По делото липсват данни относно актуалната обществено - политическа ситуация в А., което е от съществено значение за преценката относно наличието на обстоятелства по чл. 9, ал. 1, б. „в“ от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, съобразено с тълкуването по посоченото решение на СЕО. В решението на председателя на ДАБ е направена формална преценка на ситуацията в страната, чрез позоваване на справки на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд“ от 09.01.2012 г. и 19.01.2012 г., които съдържат информация за А. от 15.09.2011 г. и 27.12.2011 г. Следователно използваната информация за страната на произход на чужденеца не е актуална към датата на произнасяне на решаващия орган. Използваната информация не съдържа и данни относно районът, от който е жалбоподателят. Преценката на ситуацията в държавата по произход следва да се извършва при съобразяване с фактите, свързани с личното положение на молителя.

По изложените съображения, отказът на административния орган за предоставяне на хуманитарен статут е постановен при съществено нарушение на задължението по общото правило по чл. 35 от АПК да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на специалната разпоредба по чл. 75, ал. 2 от ЗУБ - да прецени всички относими факти, свързани с държавата по произход. Затова издаденият административен акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен на това основание и преписката да бъде върната за ново произнасяне от административния орган съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Ф., гражданин на А., решение № 501/17.07.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на Р. Б. за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: